

Kapitola dvacátá pátá

TAJEMSTVÍ DESÍTI DUCHOVNÍCH PRINCIPŮ

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista“, str. 595 – 601, 25. kapitola.

Dne 14. Května 1988 v 6:00 ráno bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí:

„Desatero duchovních principů, jak je formulováno v předešlé kapitole, a které nahrazuje Desatero přikázání, obsahuje určité důležité duchovní atributy, které nejsou zřejmé na první pohled. Jsou zde určitá tajemství vztahující se k jejich obsahu a formulování a zvláště k jejich aplikaci.

Základní duchovní zákon Stvoření vyžaduje, aby se každý duchovní princip, jenž má přímý vztah ke struktuře, obsahu, kvalitě a životu jakékoliv sentientní entity, mohl formulovat, definovat, vyvíjet, zpříkladnit, přeformulovat, modifikovat, nebo docela nahradit pouze Tím, kdo ustanovuje tyto principy a zákony samotné – Pánem Ježíšem Kristem. Žádný jednotlivec nemá povoleno ani není pověřen či schopen něco takového činit z prostého důvodu, že sám žije z takových principů a zákonů. Pravidlem zde je, že jakákoliv odvozenina něčeho nemůže to něco formulovat, definovat či vyvíjet, protože to něco nevyvěrá z ní, nýbrž ona vyvěrá z toho něčeho.

Za prvé je třeba, aby se formuloval a ustanovil princip. Jakmile je formulován a ustanoven, pak může produkovat všechny své odvozeniny, do nichž se může vložit. Závisí tedy již samotné jsoucno a bytí života na zákonech, principech a ideách života, které ve všech ohledech předchází jsoucno a bytí takového života. Toto je důvodem, proč pouze Pán Ježíš Kristus, jsa Sám absolutními principy, zákony a ideami života, může odvodit všechny nutné definice a procedury pro formulování a implementaci takových principů, zákonů a idejí.

Jiný požadavek v této záležitosti je v tom, že Pán Ježíš Kristus po té, co definoval, formuloval a ustanovil jakékoliv principy, stává se těmi principy a má je integrovány ve Své Absolutní přirozenosti v absolutním smyslu. Takže On/Ona je Tím, kdo jako úplně první vykoná ty principy ve Svém Absolutním životě v absolutním smyslu. Konání tohoto, stává se Pán Ježíš Kristus pro každého Absolutním příkladem, jak uskutečňovat ty principy ve vlastním každodenním životě či v životě všech ostatních, kdo jsou relativní vůči Jeho/Její Absolutnosti.

Jde zde o to, že sentientní entity, jsouce relativní, nemohou samy v sobě a sebou počít náležitě uskutečňování a zpříkladňování ani jediného principu. Takovému procesu musí předcházet jeho nastávání v Absolutním stavu. Vše má být nejdříve započato v Absolutním stavu. Jakmile se to tam započne, předají se výsledky a příklady toho započetí všem jiným ve Stvoření. Toto předání se uděje podle principu, který stanoví, že vše co nastává v Absolutním stavu, kvůli samé své povaze, ihned postupuje ke všem extenzím a procesům toho Stavů, vůči němu relativním, a tam se stane integrální částí těchto životů, dávaje jim smysl a účel.

Skrze takové bezprostřední předání všechny sentientní entity mohou z přítomnosti Pána Ježíše Krista v nich – v tom specifickém aspektu jedinečného života, kterým je On/Ona nadělil – vyčíst a prožít z příkladu Pána Ježíše Krista, jak se mají takové principy vykonávat. V tomto smyslu každý duchovní princip, formulovaný Pánem Ježíšem Kristem, stává se něčím, co se podobá cestovní mapě, jaká neustále ukazuje všem, kdož se ubírají cestou života, směr, jakým se má postupovat. Na tomto místě je nutno, aby se vzala v úvahu následující pravidla ohledně duchovních principů:

1. Některé duchovní principy jsou dány a uplatňují se pouze v rámci pravého života pozitivního stavu Stvoření a v jeho multivesmíru.
2. Některé jsou dány a aplikovatelné pouze uvnitř zóny vymístění.
3. Některé jsou dány a mohou se uplatňovat jenom na planetě Nula. Tím, že planeta Nula se nachází v tak podivném, neobvyklém, ba nemožném postavení, vyžaduje se, aby jí vládly některé duchovní principy přiměřené pouze té podivné, neobvyklé a nemožné pozici.
4. Některé duchovní principy jsou dány a aplikovatelné na všech úrovních Stvoření, zóny vymístění a planety Nula. Tyto typy principů mají multiverzální, všeobsažný význam a použití.
5. A konečně některé duchovní principy jsou směsicí všech shora uvedených. V tomto posledním případě je formulace některých duchovních principů taková, že část z nich je relevantní jak pro pozitivní, tak i negativní stav; a jiná část se obrací k otázkám, které jsou relevantní buď jen pro pozitivní, nebo pouze pro negativní stav.

Duchovní principy aplikovatelné jenom na negativní stav anebo planetu Nula, jakož i duchovní principy, z nichž jen část se uplatňuje v negativním stavu anebo na planetě Nula, budou zrušeny v tom momentě, kdy negativní stav bude odstraněn a kdy se planeta Nula navrátí na své pravé místo a stane se opět integrální částí planety Země (přežije-li návrat pseudotvůrců nebo svou nynější politickou a vojenskou orientaci).

Jiným aspektem duchovních principů je to, že některé z nich mají absolutní platnost pro všechny časové cykly od věčnosti do věčnosti. Byly, jsou a vždy budou platné. Dobrým příkladem pro takovýto princip je fakt, že jediným Zdrojem pravého života je Absolutní Bůh, jehož jméno je Pán Ježíš Kristus, a že žádný jiný pramen života neexistuje. Tento princip platí v absolutním smyslu a vždy bude pravdivým. Určité jiné principy jsou formulovány pro specifické potřeby a podmínky každého časového cyklu. Jsou platné jenom pro ten který časový cyklus a nemohou se přenášet do žádného jiného časového cyklu. Ještě jsou jiné duchovní principy, jaké jsou dány pro rozličné stupně duchovního pokročení, jež se koná v rámci daného časového cyklu. Tyto principy jsou platné v rámci a během pokračování tohoto kroku. V následujícím stupni pokročení jsou buď úplně zrušeny a nahrazeny nějakými jinými principy, a nebo se modifikují, nově formulují a obnovují, aby vyhověly potřebám kvality a obsahu nadcházejících příštích kroků duchovního pokroku. Jsou ještě další duchovní principy, které platí pouze v rámci každé univerzální lokality, a jenom pro jednu zvláštní společnost, ba i jen pro jedno zvláštní individuum. Jak si vzpomínáte a jak bylo naznačováno mnohokrát dříve, co je vhodné a správné pro jednoho jedince, nemusí takové být v případě jiného individua a naopak.

Takže z toho vidíte, že existuje mnoho úrovní uplatnitelnosti a platnosti duchovních principů – od úrovně všeobecné Absolutní reality po všechny časy, místa, podmínky, stavy a procesy až po velmi relativní platnosti, vztahující se na jedno jediné individuum. Tato struktura odráží důležitý samostatný duchovní princip, mající absolutní platnost:

Každá sentientní entita je nekonečně jedinečná a nemůže se opakovat. Avšak zároveň má každá sentientní entita něco společného s nějakými jinými, ale ne se všemi sentientními entitami. Posléze obsahuje každá sentientní entita něco ve své přirozenosti, co je společné všem sentientním entitám kdekoliv a kdykoliv a za každých okolností. Toť princip jedinečnosti, podobnosti a společného jmenovatele.

Tak, jak to vyžaduje tento princip, je každé individuum ovládáno sadou pravidel a principů, které jsou: a. použitelné na jeho jedinečnou a neopakovatelnou podstatu; b. použitelné na určitá individua, s nimiž má něco společného; c. použitelná na všechna individua v jsoucnu a bytí, jejichž život podléhá společnému jmenovateli. Například: Všechna jsou dětmi téhož Stvořitele – Pána Ježíše Krista – a všechna jsou částí téhož Stvoření nebo jeho odpadu (v případě členů zóny vymístění či lidských tvorů planety Nula). I odpad je přece odpadem skutečného Stvoření. Takto je společný jmenovatel tentýž, neboť všichni mají schopnost volit a měnit se, v kteréžto schopnosti je přítomnost Pána Ježíše Krista. Toto je jejich společný jmenovatel, bez ohledu na to, kde se nacházejí ať v nejvyšších nebesích, nebo v nejnižším, nejhlubším pekle. Kvůli existenci takového společného jmenovatele platí určitá pravidla a principy pro všechny z nich.

Desatero duchovních principů, jak bylo formulováno v předešlé kapitole, obsahuje prvky, které jsou povětšinou povahy duchovních principů shora nastíněných. Dá se říci, že některé elementy Desatera duchovních principů mají absolutní aplikovatelnost v absolutním smyslu pro všechny doby, všechna místa, všechny okolnosti, stavy a procesy. Jiné jejich prvky mají platnost pouze v rámci běžného časového cyklu. Některé se vztahují jenom na negativní stav. Avšak ve všech svých aspektech může být Desatero duchovních principů považováno za důležitou cestovní mapu pro všechny, kdo žijí v tomto časovém cyklu.

Nechť se zde vyřkne, že tato cestovní mapa bude platit až do samého konce tohoto časového cyklu nebo pokud se negativní stav nachází v aktivovaném a dominantním postavení. Až tomu tak nebude a negativní stav se svou specifickou zónou vymístění a planetou Nula již více nebude, pak dojde k modifikaci, obnovení nebo záměně těchto principů. Tehdy budou definovány a formulovány Pánem Ježíšem Kristem úplně nové duchovní principy, které budou řídit a ovládat příští časový cyklus ve všech jeho aspektech.

Při hodnocení povahy Desatera duchovních principů je nutno si uvědomit následující záhadné činitele:

1. Svým obsahem, významem, kvalitou a náležitým uplatňováním je Desatero duchovních principů jedinou pravou základnou, na níž se může budovat jakýkoliv vztah. Jsou to jediné naprosto opravdové stavební kameny, na nichž se jakýkoliv

smysluplný, naplňující a uspokojivý vztah může vyvíjet a ustanovit. V zásadě existují v jsoucnu a bytí tři nejdůležitější, životně osudově závažné vztahy:

- (a) Vztah k Pánu Ježíši Kristu;
- (b) vztah k jiným a
- (c) vztah k samému sobě.

Desatero duchovních principů poskytuje prostředky k ustanovení těchto vztahů náležitým a co nejžádoucnějším způsobem. Sledování a uplatňování těchto principů v každodenním životě zajišťuje to, že tyto vztahy budou vskutku zdravé, objektivní, uspořádané, elegantní a překrásné. Jejich uplatňování zajišťuje bohatý, produktivní, konstruktivní a tvůrčí život. Taková je mystická moc těchto principů. Tato mystická moc je odvozena z faktu, že Desatero duchovních principů je extenzí a procesem Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista. V nich je přítomen život Pána Ježíše Krista. Proto každý, kdož dodržuje tyto principy, bude žít. Toť důvod, proč se prohlašuje v Leviticu 18:5 v Bibli Svaté:

„Budete proto dodržovat Má ustanovení a Mé soudy. Člověk, který dle nich koná, bude z nich žít. Já jsem Pán.“

Pravý život je možný jen z těchto principů, které jsou nařízenými a soudy Pána Ježíše Krista, neboť On/Ona je v nich přítomen. Tajemství tohoto tvrzení spočívá ve faktu, že Pán Ježíš Kristus vnáší Svůj život do všech kdekoli žijících a dýchajících entit pomocí a prostřednictvím těchto duchovních principů. Přehlížení těchto principů, jejich odvrnutí, odmítnutí a nedodržování vyvrhuje ven z pravého života. Způsobí, že jedinec celý prosákne smrtěným životem negativního stavu.

2. Deset duchovních principů má tajemnou moc spojení kohokoliv s pravým Zdrojem – Pánem Ježíšem Kristem. Ve skutečnosti neexistuje v přítomné době žádný jiný spojující článek mezi jakoukoli sentientní entitou a Pánem Ježíšem Kristem. Tyto principy byly formulovány a ustanoveny právě za tímto účelem. Fungují také jako rozpoznávací prostředek toho, zda jedinec je v kontaktu s pravým Pánem Ježíšem Kristem nebo s nějakým podvodníkem, co prohlašuje, že je Ježíšem Kristem nebo nějakým božstvem. Každý, kdo je dodržuje a setrvává u těchto principů, je v přímém kontaktu s pravým Pánem Ježíšem Kristem. Pán Ježíš Kristus je osobně přítomen v takovém životě. Tímto konáním se život potvrzuje jako zbožný.

V negativním stavu jedině možné spojení s pozitivním stavem je skrze těchto deset duchovních principů a těmito principy. Duchovní tajemství těchto principů spočívá ve faktu, že jejich aplikování v osobním životě kvůli nim samým – ježto tak činit je to pravé, udržuje mimo negativní stav a umisťuje do stavu pozitivního dokonce i během fyzického přebývání v negativním stavu.

Znalost a uplatňování Desatera duchovních principů jsou zvláště osudově závažné pro lidské tvory na planetě Nula. Vzhledem k tomu, čím je lidský život a kde je planeta Nula umístěna, jsou tyto principy jediným možným spojením s pozitivním stavem. Přítomnost a dostupnost těchto principů na vaší planetě udržuje tuto planetu naživu. Tajemství je ve faktu jejich dostupnosti a přítomnosti. I když tyto principy žádná lidská bytost nedodržuje, nebo je dodržuje a setrvává u nich jen velmi malý počet lidských tvorů, jejich fyzická přítomnost a dostupnost stačí k tomu, aby tato planeta se svým obyvatelstvem dále existovala. Jiná záhada těchto principů je v tom, že skrze ně a jimi Pán Ježíš Kristus vládne velmi úspěšně a účinně nad negativním stavem a nad

planetou Nula (což již bylo naznačeno v obecných pojmech v kapitole dvacáté třetí této knihy). Taková je úžasná tajemná moc Desatera duchovních principů. Jsou štítem proti jakémukoliv zašpinění, nákaze a jedu ze strany negativního stavu zla a nepravd.

3. Desatero duchovních principů je pravým Slovem Pána Ježíše Krista. Protože Pán Ježíš Kristus je Slovo, kdekoli jsou tyto principy, je Pán Ježíš Kristus. Proto kdo má tyto principy ve svém srdci a myslí, je v něm přítomnost Pána Ježíše Krista.

Toto je specifický způsob komunikování životem s Pánem Ježíšem Kristem. Kvalita a obsah života se určuje mírou dodržování těchto principů a setrváním u nich. Jsou nejdůležitějšími činiteli života. Proto znát je, studovat, chápat je, meditovat o nich a praktikovat je se má stát prvořadou prioritou ve vašem životě. Nic důležitějšího ve vašem životě neexistuje, než činit právě toto. Především na tomto faktoru závisí váš věčný osud a úděl. Taktéž na tomto činiteli závisí štěstí a smysluplnost jakéhokoli života.

Nedodržují-li tyto principy a nesesetřívá se při nich, pak není možné jasné a přímé spojení s Pánem Ježíšem Kristem, vašimi duchovními poradci a pozitivním stavem nebes. Faktor jejich dodržování a setřívání v nich je prostředkem objasnění a pochopení toho, co se vám sděluje a předává. Jinak budete slyšet a chápat ne to, co je pravým významem toho komunikování, ale něco jiného, co nemá žádnou závažnost co do obsahu pravdy vám předávané. V nehorším případě toto komunikování přichází od negativních entit pekel, které jsou přestrojené za Pána Ježíše Krista a za vaše opravdové duchovní poradce. Proto budete považovat jejich poselství za pravdivá a opravdová, zatímco jsou pravým opakem toho, co přichází z pozitivního stavu.

Znalost těchto principů není sama sebou a o sobě dostatečná k tomu, aby se docílilo jasné spojení a správný vztah s pozitivním stavem. Má být zkombinována s plným uplatňováním té znalosti v osobním každodenním životě, ve shodě s vlastními nejlepšími schopnostmi, v plné míře osobních potenciálů a v zájmu samotných principů, bez jakékoli nízké motivace. Tento způsob kombinace znalosti a praktického užití těchto principů s takovým postojem oddaluje od vás všechny negativní duchy a entity a chrání před svedením, nesprávným vedením a podvedením. Ve skutečnosti jste úplně ochráněni před samým negativním stavem.

Taková je tajemná moc Desatera duchovních principů.

4. Desatero duchovních principů je prostředkem, jakým každý soudí sám sebe ve chvíli a během osobního a soukromého posledního soudu. Podle nich se posuzuje, hodnotí, zvažuje a bere do úvahy kvalita a obsah jedincova života ve všech jeho aspektech bez výjimek a výhrad. Rozsudek tohoto soudu je určen faktorem dodržování těchto principů a setřívání u nich v zájmu samotných principů, bez jakýchkoli jiných záměrů. Čím více se koná něco v zájmu samotných principů, tím je rozsudek příznivější a naopak: Čím méně se děje v tomto ohledu, tím méně příznivý je rozsudek. Tajemství tohoto bodu je v tom, že Pán Ježíš Kristus je jediným možným spravedlivým Soudcem. Jelikož není jen přítomen v těch principech v absolutním smyslu, ale protože On/Ona je těmi principy v absolutním smyslu, je On/Ona jediným Soudcem.

Takže povšechný postoj vůči životu a vůči nejdůležitějšímu činiteli života – Pánu Ježíši Kristu je určen stupněm a rozsahem, v jakém kdo setřívá v praktikování těchto

principů pro NĚ samé, to jest kvůli Pánu Ježíši Kristu. Tot' tajemství pravého života a žití. Když principy tohoto života uvádějí, že se žije a je na živu skrze Pána Ježíše Krista, z Něho/Ní, s Ním/Ní a Jím/Jí, pak to značí, že se žije a je skutku na živu z těchto Deseti duchovních principů Pána Ježíše Krista, skrze ně, s nimi a jimi, v nichž je Pán Ježíš Kristus absolutně přítomen.

Toto je též tajemství vztahu mezi Absolutním stavem Stvořitele a relativním stavem Stvoření a všemi jeho relativními obyvateli. Jak se uskutečňuje vztah z pozice Absolutního stavu vůči pozici stavu relativního? Neexistuje mezi nimi žádná rovnost, která by dovolila vztah na základě parity. Aby se takový vztah ustanovil, odvozuje Absolutní stav ze sebe své rozličné duchovní principy a rozšíří je relativnímu stavu. Jestliže je relativní stav přijme, dodržuje je a setrvá u nich, pak tím dovoluje, aby Absolutní stav byl součástí jeho kondice – skrze tyto principy a těmito principy. Pokud odmítne, pak se žádný vztah neustanoví.

Paradox této situace je v tom, že odvození z Absolutního stavu je prostředníkem mezi něčím, co je absolutní, a něčím, co je relativní. Relativní nemůže obsahovat absolutní v absolutním smyslu. Ale může tak ve smyslu relativním. Jelikož to relativní je odvozeninou absolutního, je proto těmito a skrze tyto odvozené principy zajištěna přítomnost absolutního v relativním smyslu, avšak ve smyslu absolutním ze stanoviska toho absolutního. Takže všechny tyto principy jsou absolutní v Absolutním stavu, ale relativní ve stavu relativním.

Ježto každý život je odvozen z duchovních principů, které samy jsou derivovány z Absolutního života a Principů Přirozenosti Pána Ježíše Krista, jediný způsob, jak se život může prožívat je následováním a praktikováním těchto principů a setráváním při nich, vidí-li se v nich Absolutní soukromá přítomnost Pána Ježíše Krista. Takto se potvrdí platnost života a takto se tento život přizná svému nositeli.

Závažnost těchto čtyř záhad Desatera duchovních principů se nemůže dost zdůraznit. Toto je důvodem, proč se vám radí, abyste neustále o nich meditovali, prověřovali si své každodenní chování, postoje, myšlení, citění, chtění, toužení, žádosti, úmysly a motivace ve světle těchto principů, ujišťující se, zdali je váš život s nimi sladěn. Když toto děláte, zajišťujete si neustálou přítomnost Pána Ježíše Krista ve vás a vaši přítomnost v Pánu Ježíši Kristu. Praktikování těchto principů je mediátorem této vzájemné a reciproční přítomnosti na věčnost.

„Má-li kdo uši k slyšení, ať slyší, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této krátké kapitole.“